

ROGÉS i MORAGAS, Joan

Matemàtic. Va néixer a Barcelona el 27 de juny de 1806. Estudià al Seminari Conciliar de Barcelona i a la Universitat d'aquesta mateixa ciutat. L'any 1829 va obtenir el títol de mestre de primeres lletres. En aquest mateix any es va traslladar a Girona, on va crear una escola de primer ensenyament que, segons l'acadèmic Francesc Presas, es regia «según los modernos adelantos pedagógicos, pero con notables ventajas sobre sus contemporáneos», ja que «desarrolló en grande escala el plan de enseñanza que concibiera. Por una parte hermanaba la memoria con el raciocinio y por otra el atractivo con el deber». El 1831, per requeriments familiars, va retornar a Barcelona, on es va dedicar a l'ensenyament en diverses escoles de primeres lletres. L'any 1836 va ingressar a la Direcció de Matemàtiques i Mecànica de la Reial Acadèmia de Ciències Naturals i Arts de Barcelona. La memòria d'ingrés va versar sobre les quantitats positives i negatives, amb la següent valoració de l'aleshores director de Matemàtiques i Mecànica, Pere Màrtir Armet: «La sola eleccion de la materia manifiesta la inteligencia del interesado en las matemáticas, pues la que ha elegido, le ha dado campo para internarse en los varios ramos de que trata, para poder dar una idea de sus conocimientos». En aquesta mateixa institució va llegir diverses memòries sobre matemàtiques; el 1839 en fou nomenat catedràtic de Matemàtiques Pures i el 1855, director de la Secció de Ciències Fisicomatemàtiques. L'any 1840, amb la finalitat d'assistir les seves classes, va publicar uns *Elementos de matemáticas puras*. El 1842 va ser nomenat membre de la Societat Filomàtica de Barcelona. Aquell mateix any

es va traslladar a Vic per substituir Jaume Balmes* com a professor de la Càtedra de Matemàtiques d'aquesta ciutat. Va exercir aquesta docència fins al 1847. Durant aquest període va entrar a ensenyar matemàtiques al Seminari de Vic, però sense la titulació requerida per les autoritats administratives. Juntament amb altres professors, que es trobaven en la mateixa situació administrativa, les autoritats del Seminari el van enviar a estudiar a la Universitat de Barcelona per obtenir una regència en matemàtiques que li permetés complir els requisits legals per impartir aquesta disciplina. El 1846 va obtenir en aquesta universitat el grau de batxillerat en filosofia i una regència per ensenyar matemàtiques. A Vic, va provar d'establir un col·legi de segon ensenyament. En no sortir-se'n va retornar a Barcelona, on es va dedicar de nou a l'ensenyament. Si hem de fer cas a l'acadèmic Francesc Presas, l'experiència vigatana de Rogés va ser força reeixida, ja que segons ell: «Muchos y buenos discípulos sacó en aquella población, de suerte que, aun en nuestros días, es alabado su recuerdo por las personas ilustradas que hoy ocupan los primeros puestos en dicha ciudad y que en su mayor parte fueron sus discípulos queridos». Joan Rogés va morir a Barcelona el 24 d'abril de 1859.

Bibliografia

- Memoria sobre algunas dificultades que pueden ocurrir en algunos casos con la aplicación del teorema 8.*», párrafo 267 del tomo 1 de Vallejo. Memòria llegida a la Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona el 4 de maig de 1836.
- Acerca del modo de enseñar la Geometría á los artesanos.* Memòria llegida a la Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona el 18 de gener de 1839.
- Sobre el modo de sintetizar y amenizar la enseñanza de las Matemáticas.* Memòria llegida a la Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona el 23 d'octubre de 1839.

Elementos de matemáticas puras. Barcelona: Imprenta de Francisco Garriga, 1840.

Sobre el cálculo de las cantidades imaginarias. Memòria llegida a la Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona el 15 de desembre de 1853.

Sobre el «Manual de Algebra» de don José Oriol y Bernadet. Memòria llegida a la Reial Acadèmia de Ciències i Arts de Barcelona el 10 de desembre de 1857.

Fonts: 110 i 220.